

konkrete situation, der ved, om der her er tale om husspektakler, som man måske skal hjælpe til bliver bragt til ophør, eller om der er tale om en voldssag, der skal skrives.

I den forbindelse er det selvfølgelig også af betydning, om nogle af parterne ønsker politiets indblanding i det, der foregår, eller om man simpelt hen bare har været oppe og skændes og det er løbet for vidt, og man så skal have bragt urolighederne til ophør. Det er jo et anliggende for de myndigheder, der står ude på stedet, det kan jeg næppe stå her og lave en generel afgrænsning af.

(Kort bemærkning).

Lotte Thiim Bertelsen (SF):

Men det, som hr. Tom Behnke kan, er jo at være med til at afskaffe selve begrebet. For man ved jo fra mange sager, at kvinden ikke i den aktuelle situation kan eller tør sige til politiet, at det er reel vold, men sammen med manden er med til at bagatellisere sagen. Derfor optræder de her ting ikke i voldsstatistikkerne, og det er med til at skabe et stort mørketal for, hvor udbredt vold mod kvinder i hjemmene reelt er.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Ja, og i øvrigt også et utrolig stort mørketal for, hvor udbredt skjult vold mod mænd i hjemmet er. For der er vi nok i den situation, at der i langt højere grad ikke er nogen, der ønsker politiet indblandet. Det skal vi lige huske.

Med hensyn til vold mod kvinder har regeringen jo strammet op. I det øjeblik der foreligger en anmeldelse om vold, kan kvinden ikke længere, som hun kunne i gamle dage, trække sagen tilbage. Nu skal sagen gennemføres. Det, man tit så tidligere, var jo, at kvinden rent faktisk anmeldte manden, men når der så var gået et par dage, fortrød hun og tog ham til nåde; så gik hun til politiet og sagde: Jeg vil gerne trække min anmeldelse tilbage. Den slags sager var der mange af, men det kan man ikke længere. Når først der er et journalnummer på, og sagen kører, kan den ikke trækkes tilbage.

Det kan selvfølgelig blive lidt vanskeligt at bevise sagen og løfte bevisbyrden, hvis der ikke er nogen, der ønsker at vidne, når man når i byretten, men sagerne kan altså ikke trækkes tilbage længere. Så regeringen har rent faktisk prøvet at opprioritere her og også sendt det klare signal til politiet: De her sager skal tages alvorligt. Vær

særlig opmærksom på, om kvinden har været udsat for vold.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg tror, vi var nogle stykker, som reagerede lidt, da hr. Tom Behnke ved forrige spørgsmål sagde, at der ikke blev en sag, hvis de involverede parter ikke ønskede politiets indblanding. For hvis man er ude i noget, som regulært er vold, og dermed har overtrådt grænsen for almindeligt skænderi – en lidt sjov måde at håndtere et skænderi på, måske, inden for hjemmets fire vægge – og så involverer en myndighed ved at tilkalde politiet, eller hvis andre gør det, er det vel ikke parterne alene, der bestemmer, om der er begået en kriminel handling. Det er der vel også andre, der gør. Det kunne være vold mod manden, vold mod barnet.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Det er jo en spændende debat, der udvikler sig under det her, men den er relevant nok.

Altså, det, der gør sig gældende, er jo, at i det omfang volden har medført skade på et eller flere ofre, så optager politiet optager rapport, medmindre alle simpelt hen slår syv kors for sig og siger: Vi vil overhovedet ikke have politiet indblandet, og medmindre man kan se, at det er meget tumultagtigt, det, der er foregået, og at der ikke er nogen konkret anledning til at skrive sagen. Men er der skader, skal sagerne skrives.

Men hvis naboen har ringet, fordi der bliver råbt i lejligheden ved siden af, og man kommer ud og kan se, at der er væltet lidt møbler, men at der ikke er nogen, der har skader, og begge parter sidder stille og roligt og siger: Ja, det gik for vidt, og vi har skændtes lidt højlydt, men der er i øvrigt ikke nogen, som er kommet til skade, hvad er det så for en sag, man skal skrive? Det ville være umuligt at løfte bevisbyrden for, hvem der har slået hvem, for hvem har været til stede? Den sag kan jo ikke skrives.

Derfor skal man være opmærksom på, at der er nogle spilleregler for, hvordan politiet håndterer de her sager. Er der tale om skader, bliver de pågældende mennesker opfordret til at tage på skadestuen og til at anmelde sagen. Men man kan jo kun skrive en forside. Hvis ingen ønsker at udtale sig overhovedet, så kan politiet ikke skrive andet, end at der efter deres opfattelse var tale om vold, men der er ikke nogen, der kan bevise, hvem der har gjort hvad.